

NAGRAĐENI ČLANOVI HDBZ

DR. SC. NATALIJA GALZINA

Natalija Galzina rođena je u Slavonskom Brodu 1975. godine. Osnovnu i srednju školu pohađala je u Garčinu i Slavonskom Brodu ratnih godina. Kao i mnoga djeca ratom zahvaćenih područja, morala je brzo odrasti. Vjerojatno ju je to dodatno oblikovalo i utjecalo na osobinu da nikada ne odustaje, odgovorno izvršava sve obveze i bude veliki borac koji nepokolebljivo s osmijehom gura naprijed.

Nakon što je diplomirala na Agronomskom fakultetu u Zagrebu 2002. godine, prvo njezino zaposlenje vratilo ju je u rodnu Slavoniju. Uz veseo osmijeh i velik entuzijazam, kao agronomkinja u poljoprivrednoj ljekarni u Starim Mikanovcima, surađivala je s velikim brojem poljoprivrednih proizvođača na različitim poslovima: od organizacije proizvodnje, preko savjetovanja, do ugovaranja poticaja. Za mladu, neiskusnu agronomkinju bio je to vrlo težak zadatak. No, Nataliju to nije pokolebalo! Odvažno se upustila i u terenski posao s ciljem zaštite uljane repice od štetnika s nezaobilaznom knjigom „Entomologija“ našeg dragog akademika Maceljskog pod rukom, a nešto poslije uhvatila se u koštac i s korovima u šećernoj repi! Rekla bi jedna meni draga prijateljica: Sve se događa s razlogom! Tako vjerujem da se desilo i ovo rano terensko iskustvo borbe s korovima! Naime, upravo ovaj zahtjevan i težak početak pobudili su u Nataliji ljubav prema struci, osobito prema herbologiji!

Kako u životu sreća prati hrabre, a naša je Nata iznimno hrabra, mogu reći da je dvije godine poslije imala veliku sreću te se uspjela zaposliti na Zavodu za herbologiju, na Agronomskom fakultetu u Zagrebu. Tada je započeo i njezin znanstveni rad. Kao asistentica predavala je na mnogobrojnim herbološkim kolegijima, poslije modulima, sudjelovala u provođenju pokusa ispitivanja biološke učinkovitosti, kao i u provođenju stručnih i znanstvenih projekata. Uz prof. Zvonimira Ostojića i prof. Klaru Barić imala je priliku učiti struku od najboljih. Doktorirala je 2012. godine pod vodstvom prof. Zvonimira Ostojića s temom “Osjetljivost jare zobi (*Avena sativa* L.) i soje (*Glycine max* (L.) Merr.) na rezidue atrazina i terbutilazina u tlu”. Uz sve obveze našla je vremena i za brojne fakultetske izvannastavne djelatnosti te je objavila nekoliko desetaka stručnih i znanstvenih radova.

Kako je svaka promjena u životu dobra, a za promjene čovjek treba biti hrabar, naša Nata opet je pokazala iznimnu hrabrost te se nakon 11 godina karijere na fakultetu odlučila za novi izazov! Zaposlila se je u tvrtki Syngenta kao voditeljica registracija i *stewardship* projekata. Uključena je u brojne projekte u području održive poljoprivrede i poslovanja, strategiju poslovanja, implementaciju EU-a i lokalnih propisa u okviru registracije SZB-a i sjemena te ostalih djelatnosti tvrtke Syngenta. Aktivno djeluje u udruzi CROCPA.

Od početka rada u struci Natalija je članica Hrvatskog društva biljne zaštite. Njezin prvi javni nastup bio je na 49. Seminaru biljne zaštite, nakon čega je redovito svake godine izlagala na Seminarima. Kontinuirano pomaže u pripremi herbološkog dijela dvobroja Glasila biljne zaštite te redovito objavljuje radove u istoimenom časopisu. Bila je tehnička urednica znanstvenog časopisa Društva *Fragmenta phytomedica et herbologica*, članica Upravnog odbora HDBZ-a, a obnašala je i dužnost tajnice Društva. Pomogla je u izradi Pravilnika za dodjelu nagrade akademik Milan Maceljski te razvoju kriterija bodovanja. Također kontinuirano vrlo aktivno sudjeluje u pripremanju programa i u organizaciji seminara biljne zaštite te podržava rad Društva.

Natalija Galzina kolegica je koja voli i živi svoj posao. Iznimna je stručnjakinja i vjerujem da razvoju zaštite bilja može pridonijeti još jako puno, jer to nije samo njezin posao, to je njezin poziv. Osim što je vrhunska profesionalka, Nata je i iznimno dobra osoba i kolegica, a krasi je vesela narav s puno energije, vječne pozitivne i entuzijazma. Ona je jednostavno naš dobri duh zaštite bilja!

Stoga otvorena srca mogu reći da sam neizmjereno ponosna što mi je pripala čast uručiti priznanje sa Zlatnom plaketom za posebnu, osebujnu predanost i bezrezervnu, prepoznatljivu pripadnost Hrvatskom društvu biljne zaštite dragoj prijateljici i kolegici, dr. sc. Nataliji Galzini!
Čestitam!

dr. sc. Tatjana Masten Milek

PROF. DR. SC. JADRANKA PEJIČIĆ

Jednog hladnog dana, posljednjega u siječnju, u Mostaru se začuo plač male crnokose djevojčice, jedinice u obitelji Pejičić. Radosno su dočekali malog anđela, no tada nisu znali da je anđeo bio samo tada i poslije gotovo više nikada. Glava obitelji, baka, odlučila je da u kući ne može biti nekrst pa ju je već treći dan po duboku snijegu odnijela na krštenje i kući se vratila Jadranka.

Tiho je tekla Neretva, široka i duboka, a uz nju je rasla Jadranka, sve življa, nemirna i nestašna. Od anđela više ni *a*. Znatiželjna, tvrdoglava, samosvjesna, svakog je trena znala što će i kako će, a roditelji su je mogli samo pratiti i podržavati jer druge mogućnosti nije bilo.

Sve je sama odlučivala, pa i to da će upisati Poljoprivredni fakultet, a zašto, samo je ona znala. Nakon završena fakulteta 1973. godine zapošljava se u Istraživačko-razvojnem institutu jednog od najvećih kombinata na onim prostorima, HEPOK. Krenula je Jaca od više laborantice pa stubu po stubu sve do savjetnice. Nije bilo lako, nije se pitalo za radno vrijeme, nije ponekad bilo ni slobodnih vikenda ni praznika. Ali zar je bilo što što je vrijedno lako? Nije i nikada nije bilo. U tom je razdoblju stekla puno iskustva, znanja, suočavala sa s nepoznanicama kojih u zaštiti bilja uvijek ima. Uz zaštitu bavila se i ishranom bilja. Morala je donositi prijedloge i odluke iza kojih je pisalo njezino ime.

Staviti potpis i ime na neku preporuku ili odluku nije lako, za to treba imati puno hrabrosti. A gdje je škola u kojoj se može naučiti hrabrosti? Biti hrabar znači činiti ono u što vjeruješ. Jadranka Pejičić činila je uvijek samo ono u što je duboko, iz srca vjerovala.

Istraživala je, pitala, učila i uvijek s nekom dozom poniznosti tražila savjet od najboljih. Nije prezala prijeći mnoge i mnoge kilometre da bi se konzultirala oko nekog problema s najmeritornijim stručnjacima. Njezina je motivacija bila: svatko tko moli, prima; tko traži, nalazi i onom tko kuca, otvoriti će se vrata.

Ne mogu, nemam vremena, ne stignem u Jadrankinu rječniku nikada nije postojalo. Upravo suprotno, opisuju je riječi: moram, mogu, hoću, svladat ću. Želja za znanjem i napredovanjem odvodi kolegicu Pejičić u Sarajevo gdje upisuje magisterij, a potom i doktorat, koji brani 2006. godine.

Nemiran duh, želja za novim spoznajama, a ponekad i prkos, tjeraju je na neprestane promjene: odlazi iz HEPOKA, postaje direktorica, menadžerica, i na kraju sveučilišna profesorica. Studentima je na iznimno zanimljiv, slikopisan i nadasve uvjerljiv način prenosila znanje i iskustva stečena tijekom brojnih godina u praksi.

Nabrajati koliko je radova i knjiga napisala, koliko je znanstvenih i stručnih projekata, diplomskih radova, magisterija i doktorata vodila, podatci su za statističara, a za nas to znači da je sve uvijek radila s puno truda i ljubavi.

Uz sve to bdjela je nad svojom Sandrom i Majom, kao što danas bdije nad svojim unucima, jer obitelj joj je uvijek bila i ostala svetinja.

Posebno mjesto u srcu Jadranke Pejičić zauzima Društvo za zaštitu bilja u Bosni i Hercegovini, no u jednak dio njezina srca ugnijezdilo se i Hrvatsko društvo biljne zaštite. Od osnivanja Društva u njemu je aktivno sudjelovala, pomagala kao sponzorica i posebno kao organizatorica stručnih ekskurzija na područje Hercegovine, u kojima smo uživali i kojih ćemo se uvijek rado sjećati. Njezini dolasci u Opatiju nisu bili šetnja *luno mare*, već aktivno sudjelovanje u izlaganjima i brojnim raspravama u kojima je uvijek davala svoje mišljenje i prijedloge.

Nije uvijek jednostavna, ponekad nije strpljiva, ne tolerira nepametnost, ne podnosi sporost, pa je stekla i neistomišljenike, ali imati one koji ne misle kao mi, bogatstvo je jer to dokazuje da imamo snagu, moć i znanje braniti svoj stav, i donosi puno zasluga, kojih je Jadranka tijekom mnogih godina uistinu stekla napretek.

Rekoh tijekom mnogih godina, ali nisu važne godine našeg života, nego život u našim godinama. I zato Jadranka Pejičić nije od onih koji *su bili*, ona pripada među one koji će *uvijek biti*.

Od srca joj čestitamo na nagradi i želimo još puno radnih, plodnih i nadasve sretnih godina!

prof. dr. sc. Jasminka Igrc Barčić

STOCKTON D.O.O.

Tradicija Seminara biljne zaštite jest da se na njima okupljaju svi, od poljoprivrednih proizvođača (bilo individualnih ili velikih tvrtki), proizvođača i distributera sredstava za zaštitu bilja, savjetodavaca, znanstvenika i stručnjaka koji rade u brojnim tijelima državne ili javne uprave. Proizvođači i distributeri sredstava za zaštitu bilja važna su karika u osiguranju neophodnih uvjeta za učinkovitu i prihvatljivu zaštitu bilja. Na Seminarima biljne zaštite tvrtke proizvođača i distributera sredstava za zaštitu bilja pronalaze svoje potencijalne kupce, sve na jednom mjestu i pod jednim krovom. Iz tog razloga tvrtke prepoznaju važnost Seminara koje podupiru kroz različite oblike sponzorstva te na druge načine. Iako ne velika, tvrtka Stockton redovito, već dugi niz godina prati Društvo i podupire Seminare. Tvrtka je osnovana je krajem 2004. godine a osnivači su bili direktor društva g. Dario Vrtarić i Američka tvrtka Stockton Chemical Corporation. Osnovna djelatnost poduzeća je veleprodaja sredstava za zaštitu bilja. Od kraja 2009. godine, otkupom stranih udjela, tvrtka posluje kao samostalno trgovačko društvo sa 100 % domaćim kapitalom.

Tijekom 15 godina poslovanja tvrtka ostvaruje uspješnu suradnju s velikim brojem inozemnih partnera kao i brojnim hrvatskim kupcima i dobavljačima. Na tržištu, kažu, nude vrhunske proizvode, a posebice njeguju korektne poslovne odnose prema poslovnim partnerima. To su, smatraju, glavni razlozi zbog kojih prepoznatljivost ove tvrtke na tržištu sredstava za zaštitu raste, kako od strane velikih korporacija tako i od strane velikog broja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava s kojima posluju. U skladu sa vremenom u kojem djeluje, tvrtka razvija, prati i podupire uvođenje novih tehnologija u poljoprivrednu proizvodnju pri čemu posebnu brigu posvećuje sigurnosti profesionalnih korisnika, zaštiti tla i okoliša.

S obzirom da je tvrtka Stockton d.o.o. jedan od sponzora Seminara biljne zaštite u Opatiji od samog početka poslovanja, Hrvatsko društvo biljne zaštite dodjeljuje joj povelju za dugogodišnju povezanost i potporu Seminarima biljne zaštite i Hrvatskom društvu biljne zaštite.

prof. dr. sc. Renata Bažok